

52 - ÎNVIEREA LUI LAZĂR

Îți amintești de Marta și Maria, cele două surori cărora le plăcea să-L primească pe Isus în casa lor? În timp ce Marta pregătea mâncarea, Maria s-a așezat la picioarele lui Isus ca să-L asculte. În această familie era și Lazăr, fratele lor; toți trei erau prieteni apropiați ai lui Isus și totuși, într-o zi, o mare nenorocire i-a lovit. Împreună, vom descoperi ce s-a întâmplat și cum i-a făcut Isus să aștepte înainte de a veni să-i vadă. Vei găsi această relatare în capitolul 11 din Evanghelia după Ioan. Ascultă cu atenție și vei putea răspunde la întrebarea mea: De ce a așteptat Isus înainte de a răspunde chemării Martei și Mariei?

ISUS DĂ O VIAȚĂ NOUĂ

Marta, Maria și fratele lor Lazăr locuiesc în micul sat Betania. Îl iubesc foarte mult pe Isus și sunt întotdeauna foarte fericiți când vine să-i vadă. Într-o zi, Lazăr se îmbolnăvește, foarte grav. Se pare că este pe cale să moară.

- Dacă Isus ar fi aici, l-ar vindeca, spun Marta și Maria, foarte îngrijorate.

Ei trimit pe cineva să-l avertizeze:

- Doamne, fratele nostru Lazăr, pe care-l iubești, este bolnav.

Când Isus aude vestea, le spune ucenicilor săi:

- Această boală nu va duce la moarte, ci va sluji spre gloriificarea lui Dumnezeu; este o ocazie de a manifesta gloria Fiului lui

Dumnezeu. Și, deși este foarte atașat de această familie, mai rămâne acolo două zile.

În a treia zi, le spune ucenicilor:

- Prietenul nostru Lazăr a adormit; mă duc să-l trezesc!

- Doamne, dacă doarme, este pentru că este deja pe calea însănătoșirii!

De fapt, Isus vrea să le spună că Lazăr este mort, dar ei înțeleg că vorbește despre un somn obișnuit.

- Lazăr a murit!, le-a spus el clar, și mă bucur pentru voi că nu am fost acolo. Aceasta vă va întări credința. Dar acum haideți să mergem la el!

Au pornit. Când au ajuns în Betania, au descoperit că prietenul lor era deja în mormânt de patru zile. Mulți iudei veniseră la Marta și Maria ca să le consoleze pentru moartea fratelui lor.

Când a aflat Marta că Isus se apropia de sat, a ieșit să-L întâmpine.

- Doamne i-a zis ea, dacă ai fi fost aici, fratele meu n-ar fi murit. Dar știu și acum că orice vei cere de la Dumnezeu, îți va da.

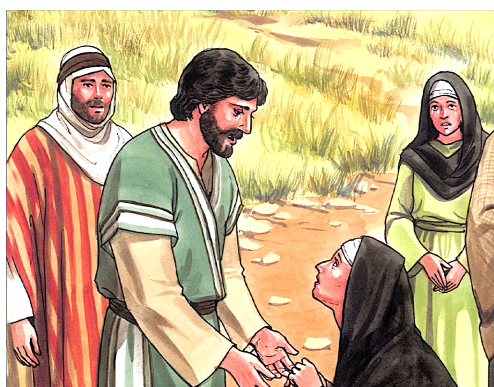
- Fratele tău va învia!, i-a zis Isus.

- Știu, i-a răspuns Marta, că va învia în ziua de apoi, la învierea morților."

- Eu sunt învierea și viața, i-a zis Isus; și oricine crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi. Poți crede?"

- Da, Doamne, a răspuns ea, cred că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul care a fost vestit!"

Cu aceste cuvinte, a plecat. Apoi, în secret, a chemat-o pe sora ei și i-a șoptit la ureche:

- Maria, Isus este aici și te cheamă!

Cu o săritură, Maria s-a ridicat și a alergat la El. Prietenii ei au urmat-o:

- N-o vom lăsa singură; cu siguranță se duce la mormânt să plângă acolo, au spus ei.

De îndată ce l-a văzut pe Isus, Maria s-a aruncat la picioarele Lui și a zis:

- Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu n-ar fi murit.

Când a văzut-o plângând, precum și pe toți iudeii care veniseră cu ea, s-a întristat.

- Unde L-ați pus?, a întrebat El.

- Vino, Doamne, și vei vedea.

Isus a simțit o imensă compasiune pentru prietenii Săi îndoliați și pentru toți acei oameni aflați în durerea lor. A fost profund mișcat de o asemenea durere și a început să plângă.

- Vedeți cât de mult îl iubea, au spus unii, în timp ce alții au remarcat:

- El, care a dat vedere orbilor, nu putea să-l împiedice pe Lazăr să moară?

Isus S-a supărat foarte tare când a văzut mormântul. Era o peșteră cu o piatră mare la intrare.

- Dați piatra la o parte!, a poruncit Isus.

Marta s-a înspăimântat:

- Doamne, a zis ea, „nu face una ca asta. Este acolo de patru zile; trebuie să miroasă deja urât!

- Marta! Nu ți-am spus că, dacă vei crede, vei vedea slava lui Dumnezeu?

Piatra a fost dată la o parte. Mormântul era întunecat. Isus Și-a ridicat privirea spre cer și a zis:

- Tată, Ți mulțumesc că mi-ai ascultat rugăciunea. Știu că întotdeauna mă ascuți, dar spun aceasta din cauza tuturor acestor oameni care stau în jurul meu, ca să creadă că Tu M-ai trimis.”

Apoi a strigat cu glas tare:

- Lazăre, ieși afară și vino!

Mulțimea a fost uimită... și iată mortul, cu mâinile și picioarele înfășurate în bandaje și fața acoperită cu o pânză.

- Scoateți bandajele și lăsați-l să plece! a spus Isus.

Lazăr umbla, respira, privea, vorbea și era viu. Isus l-a trezit din somnul adânc al morții. A înviat! Printre evreii care au fost martori la această mare minune, mulți au început să creadă în Isus; au recunoscut că El era într-adevăr Fiul lui Dumnezeu. În familie, lacrimile și jalea au făcut loc bucuriei și recunoștinței. Marta și Maria și-au găsit din nou fratele! Așa cum le spusese Isus, au văzut slava lui Dumnezeu!

ȘI TU ȘI EU!

Să revenim la întrebarea noastră: de ce a așteptat Isus înainte de a răspunde chemării Martei și a Mariei? Dacă ar fi venit repede, l-ar fi putut vindeca pe Lazăr, dar avea un alt plan. Voia să scoată în evidență slava și puterea lui Dumnezeu; a învia un mort este mai impresionant și mai glorios decât vindecarea unui bolnav. Așa că a așteptat câteva zile, pentru ca nimeni să nu se poată îndoi de moartea lui Lazăr; oamenii o văzuseră și îl puseseră în mormânt. Înviindu-l, Isus le-a arătat tuturor că El era cu adevărat Fiul lui Dumnezeu.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

În acest pasaj din Evanghelie, avem învățături despre moarte și consecințele ei, dar și sfaturi prețioase care să ne ajute să o înfruntăm și să-i înconjurăm pe cei care trăiesc această tragedie. Totul este prezentat acolo: durerea despărțirii, lacrimile, mângâierea prietenilor, realitatea învierii morților în ziua de apoi, imensa compasiune a lui Isus și, în final, manifestarea glorioasă a divinității Sale. Chiar dacă copiii noștri nu înțeleg totul, este important să știe că Isus este învierea și Viața. Făcându-i să învețe pe de rost acest:

„Isus este învierea și Viața”,
le plantați o sămânță bună în inimile lor.